

POTRUĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg n *praet* potruło się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Otruć się (o wielu) [od czego]: Po iego [*Kaliguli*] śmierci nálezono wiele łożkow trućin/ ktore gdy do rzeki wmiotano/ wiele łie ryb od nich potruło aż pływwały po wirzchu wody. *BielKron* 141.

Formacje współrdzenne cf TRUĆ.

MC